

Adelaarszicht

*Zien zit tussen je oren
Oogartsen en opticiens met oogkleppen
Wonderogen na mislukte staaroperatie
Eindig je kosmische bestellingen met:
...of iets geschikters*

Van jampotbril tot adelaarszicht

Van moederskant waren mijn ogen – vooral rechts – erfelijk belast. Sterke verziendheid met astigmatisme – onregelmatige hoornvliezen. En een lui rechter oog – met scheelzien naar binnen. Gelukkig bleef ons nageslacht hiervan gespaard. Toen ik nog een peuter was, schrok mijn moeder zich te pletter. Mijn rechter oog draaide aan het eind van elke dag behoorlijk naar binnen. Ik kreeg een brilletje, met matglas (of zwart?) voor mijn linker oog. Omdat ik met mijn rechter oog geen ene moer zag, rukte ik die bril telkens af. Ik liep immers overal tegenop en kreeg daarbij tig blauwe plekken. Daarna werd mijn linker oog met pleisters afgeplakt. Volgens mijn moeder was ik dat oog dankzij gemene ontstekingen bijna kwijtgeraakt. Nou, dan maar niet meer afplakken... Ik was zes jaar en consulteerde een oogarts. 'Je bent te oud. Je rechter oog doet helaas niet mee. Dat heeft maximaal 10% zicht. Je leven lang zul je de wereld als een plat plaatje zien.' Als tiener vertikte ik het om mijn jampotbril te dragen. Van vader kreeg ik het boek 'Beter zien zonder bril'. Dankzij fanatiek oefenen kwam mijn rechter oog boven de 20% zicht. Tot ongeveer mijn 25^e accommodeerde ik goed genoeg zonder bril. Ik studeerde geneeskunde en kreeg een kuurtje Diflupil oogdruppels. Die trokken mijn ooglenzen samen, zodat ik een paar jaar zonder bril kon leven. Daarna moest ik toch aan een bril geloven, die ik alleen voor lezen gebruikte. Vanaf mijn 30^e droeg ik harde, zuurstofdoorlatende, lenzen. Sinds mijn 50^e dubbelfocus, omdat ik niet zonder leesbril kon.

Van mijn 36^e tot mijn 38^e liep ik bij de Dr Getmanstichting, een optologiepraktijk in Rotterdam. Daar leerde ik tweeogig zien. Mijn luie rechter oog werd opgewaardeerd tot 80%, maar niet hoger, vanwege gejojo van accommodatie en convergentie. En links-rechtsbalans, zodat het centrum van het rechter beeld door mijn hersenen werd onderdrukt.

Op mijn 60^e wilde ik van al die externe hulpmiddelen worden verlost. Ik deed uitgebreid onderzoek via Internet en vooronderzoek bij twee refractieklinieken. Uiteindelijk werd gekozen voor beiderzijds de accommoderende Crystalens. Die beweegt met hefboompjes en scharnietjes voorwaarts in het oog. Daarna zouden mijn astigmatisme en mijn andere restafwijkingen worden weggelaserd.

Tijdens de operatie van mijn amblyope rechter oog scheurde mijn lenskapsel af. Zodoende kon er slechts beiderzijds een standaard staarlens worden ingezet.

Rechts expres wat bijziend, zodat ik nog iets kon lezen.

'Shit, mijn ogen zijn voorgoed verpest', dacht ik,

'dus levenslang een varifocusbril, of...?'

Met mijn geopereerde rechter oog nog in het verband, zocht ik op Internet en belde ik een gespecialiseerde hoornvlieskliniek in Amsterdam-West.

Nee, varifocuslaseren bestaat niet, wel bifocaal. Dat wordt overigens afgeraden. Eerst een half jaar wachten tot na mijn laatste lensvervangingsoperatie. Dan eerst mijn cilinder- en andere restafwijkingen laten weglaseren. Vervolgens een half jaar rondlopen met een zonnebril. Daarna met radiogolven een leesbril in mijn hoornvlies laten branden. Daarna weer een half jaar rondlopen met een zonnebril. Die behandelingen elke vijf jaar laten herhalen, tot mijn 65^e.

Teleurgesteld en boos haalde ik mijn affirmaties door de papierversnipperaar. Totdat ik de volgende dag het verband van mijn geopereerde oog wegrukte. Wauw! Scherp zicht van het puntje van mijn neus tot oneindig! Met mijn derde oog visualiseerde ik een handjevol lachende wezens.

'Ha, ha, jij zegt altijd: "Eerst zien, dan geloven." Nu zeggen wij: "Eerst zien, dan zeuren... of juist niet!"

'Hebben jullie soms mijn lenskapsel kapot getrokken?'

Bedankt! Graag dit trucje over twee weken herhalen.'

Met mijn opticien deden we alvast wat experimenten voor mijn andere oog. Mijn horizontale cilinders blijken als varifocus te werken. Zoals verwacht, zie ik nu ook met mijn linker oog van 10cm tot oneindig scherp. Bovendien heb ik nu ook met mijn rechter oog rond de 150% zicht.

Oogartsen met oogkleppen zeiden altijd tegen mij: 'Of je hebt een amblyoop oog óf je ziet stereo.'

Nou, meten is weten. Zeker weten, dat ik stereo zie! Duidelijker dan ooit tevoren, op het overdrevene af.

Bomen en lantaarnpalen staan des te meer rechtop.

Alle stratenmakerswerk lijkt wel een maanlandschap.

Horizontaal astigmatisme – ofwel een horizontale hoornvliescilinder – is een geschenk uit de hemel.

Laten weglaseren? Nee dus! Die cilinders werken juist als een natuurlijke varifocus. Daarmee zie je op alle afstanden moeiteloos scherp. Je kunt bij je opticien nagaan of dit ook bij jou werkt. Gewoon je ogen voor de verte op nul laten stellen.

Cilinderafwijkingen dan beslist NIET laten corrigeren.

Wedden, dat ook jij dan geen leesadditie nodig hebt!

Dit werkt ook bij zachte (wegwerp)contactlenzen.

Die corrigeren cilinders immers niet of nauwelijks.

Medische doorbraken?

Enorme kostenbesparingen bij opticiens. Simpel vertebrilletje in plaats van dure cilinderglazen met leesadditie of varifocus.

Enorme kostenbesparingen bij implantatieklinieken.

Simpele staarlenzen in plaats van bifocale of accommoderende kunstlenzen.

Enorme kostenbesparingen bij laserklinieken.

Horizontale cilinders handhaven of juist inlaseren.

Micha Beuger – Hoofdedacteur© – 23 april 2008